

Novoroční bohoslužba - 1.neděle v roce, 3.1.2016

Vstupní slovo: Zj 21, 5-7

Píseň: 639, **Modlitba:**

1 čtení: Kol 3, 5-11, **Píseň:** 535, **Oznámení:**

2 čtení ... Žid 12,1-3: „*Proto i my, obklopeni takovým zástupem svědků, odhodme všecku přítěž i hřích, který se nás tak snadno přichytí, a vytrvejme v běhu, jak je nám uloženo,*“

Bratři a sestry,

jsme opět na počátku, na počátku Nového roku 2016. Pověsili jsme nový kalendář a vpisujeme do něj první poznámky a plány. Když jsme se letos první den v roce probudili, začalo sněžit. Bílý sníh pocukroval naše domy, chodníky i zahrady. Jako bychom se probudili do jiného - čistě bílého města, jakoby nám Bůh tou krásou chtěl něco povědět. Jakoby chtěl říct, rozhlédněte se kolem sebe, podívejte se na své město i na sebe trochu jinak. Odhodme všechno to, co se na nás ten minulý rok přilepilo, a zkusme vstoupit do toho Nového roku bez zbytečné přítěže. Je jasné, že nemůžeme zahodit všechno. A taky je jasné, že se změnou kalendáře nezapomeneme na všechny své závazky a povinnosti z loňského roku. V mnoha věcech budeme muset navázat, k mnohému se vrátit, mnohé dokončit. K tomu bude zapotřebí mnoho sil a vytrvalosti. Někdo bude pokračovat ve svém studiu, někdo zasedne opět do své kanceláře. Také v našem duchovním životě můžeme na mnoho věcí z loňska navázat, třeba na četbu Bible. Některé zvyky je třeba pěstovat, jiné zase opouštět. Zkusme se na chvíli dnešní neděli zamyslet nad tím, na co bychom měli ve svém křesťanském životě z loňského roku navázat, k čemu bychom se měli vrátit, v čem pokračovat a co naopak zanechat, odhodit.

Vzpomínám si, když jsem byl na vojně, tak jsme v přijímači museli občas cvičit nástupy na poplach. Museli jsme vždycky v určitém velmi krátkém čase vyskočit s postele, rychle se obléct do maskáčů, sbalit si plnou polní – batoh, ve kterém byl třeba ešus, polní lopatka, polní láhev, nafasovat zbraň a seřadit se venku na seřadišti. Většinou šlo o cvičné nástupy, ale občas jsme museli i s plnou výzbrojí běhat. Když běžíte v zimě v zimní výstroji a s batohem, za chvíli z vás doslova leje. Na příštím podobném poplachu pak přemýšlíte, jestli je opravdu nutné brát si všechno. Nejrady byste spoustu věcí odhodili, jenže co je opravdu důležité a co ne?

Podobným způsobem můžeme uvažovat i my na počátku Nového roku. Trochu duchovní inventury nezaškodí. Zkusme třeba zavzpomínat, co všechno jsme si vloni na počátku roku předsevzali a nakolik se nám to podařilo zrealizovat. Je to nepříjemné? Bojíme se, jestli se naše selhání letos nezopakují? Možná právě proto bychom se o to měli pokusit. Vždyť přece zdaleka nejsme první ani poslední, kdo stejný zápas podstoupil. Když apoštol Pavel napsal ve svém listu Židům onu výzvu, kterou jsme dnes četli: „**Proto i my, obklopeni takovým zástupem svědků, odhodme všecku přítěž i hřích, který se nás tak snadno přichytí, a vytrvejme v běhu, jak je nám uloženo**“, zmiňuje se o zástupu svědků víry. Doporučuji vám, abyste si doma přečetli celou předchozí 11.kapitulu, která nám říká, co to znamená věřit Bohu. Je jakýmsi katalogem těch nejdůležitějších biblických postav Starého zákona, jejich vzestupů i pádu víry, popisuje jejich zkušenosti, i to jak obstáli ve zkouškách, když se v důvěře spolehli na Hospodina a jeho zaslíbení. Často to byly opravdu těžké věci.

Možná jste si i vy v tom loňském roce prošli něčím těžkým, možná to bylo i trápení, nad kterým jste si dělali otazník a ptali se: „Proč se to přihodilo právě mě?“ Nejsme ale zdaleka sami, kdo si tím prošel. Dovolte mi jeden trefný citát, který jsem našel v jednom z biblických komentářů: „**Utrpení je cvičiště pro křesťanskou zralost**“. Domnívám se, že některými zkouškami nás Bůh provádí proto, abychom dozráli. Je to taková tavící pec na ocel. Při takové tavbě vyplave na povrch všechna nepotřebná struska, která se potom vyhodí. Aby naše víra mohla být zocelena, potřebuje být stále znovu přetavována. Náš Pán nám při tom ukazuje na to, čeho se potřebujeme zbavit, aby naše víra obstála v náročných zkušebních testech.

Jsou věci, které je třeba odhodit. Ep.Židům hovoří o přítěži a hříchu. Jiný volnější překlad -

Slovo na cestu - říká: „**Odložme proto všechno, co nás tíží a zdržuje, i hřích, ve kterém můžeme snadno uvíznout, a vytrvale pospíchejme k cíli.**“ Jsou věci, které jsou nejen přítěží, ale mohou nás i zdržovat, dokonce v nich můžeme i uvíznout při našem běhu víry. Proto dobře zvažujme, když si budeme letos plánovat, co všechno musíme stihnout, co zařadit. Také se vám někdy zdá, jakoby se život zrychloval? Čím je člověk starší, tím více si to uvědomuje. Samozřejmě, že je to klam, jde spíše o to, co považujeme za skutečně důležité. Žijeme v bohaté, poměrně rozvinuté zemi, máme stále více možností. Každý rok jich víc přibývá, a s jídlem roste chuť. To, co nám stačilo včera nebo vloni, už nám jaksi nestačí zítra, nebo v novém roce.

Když teď stojíme na počátku Nového roku a plánujeme, co bychom ještě vepcali do našich možná už tak dost naplněných kalendářů, zkusme se na chvíli nad svým pracovním stolem ztišit a vyslovit krátkou modlitbu: Třeba v tomto smyslu: „**Pane Ježíši, předkládám ti svůj čas. Ty víš, jak často věci nezvládám, jak mi mnohdy to důležité utíká mezi prsty. Jak málo času trávím se svými blízkými, se svými dětmi, se svou ženou, a kolikrát už jsem Ti slíbil, že si udělám víc času na pravidelnou modlitbu. Taky víš, kolik bych toho potřeboval v tomto roce stihnout. Je mi jasné, že jsou věci, bez kterých si nedovedu svůj život představit, prosím, pomoz mi podívat se na svůj čas tvýma očima. Pomoz mi odhodit zbytečnou přítěž a vše, co mne od Tebe vzdaluje, co mne zdržuje, v čem jsem uvízl a proto se ve své víře nemohu pohnout dál. Svěřuji ti v pokoře tento Nový rok a prosím tě, abych tě neztratil z dohledu a vytrval v běhu až do cíle. Amen**“

Abychom se v tom letošním roce nezhroutili pod návalem povinností a prožívali radost a naplnění ze všeho, co děláme, potřebujeme se nechat vést. Ten verš, který jsme si letos vylosovali pro náš sbor, pokračuje slovy: „**vytrvejme v běhu, jak je nám uloženo, s pohledem upřeným na Ježíše, který vede naši víru od počátku až do cíle.**“ Jak toho můžeme dosáhnout? Tajemství spočívá v tom, pochopit co nebo kdo je počátek, co nebo kdo je cíl. V knize Zjevení sv. Jana jsme dnes četli, že Ježíš řekl: „**Já jsem Alfa i Omega, počátek i konec. Tomu kdo, kdo žízní, dám napít zadarmo z vody živé. Kdo zvítězí, dostane toto vše; já mu budu Bohem a on mi bude synem.**“

Ten, kdo nám může pomoci najít rozumnou míru a vyváženost ve všech věcech našeho života i osobní víry, může být jen ten, od něhož jsme svůj život dostali, kdo nám ho daroval a svěřil, abychom s ním moudře nakládali. On je počátek, zrod i prvotní impuls všeho živého, všeho, co dýchá a chválí Hospodina. On také velmi dobře zná naši mysl, i to, kolik snese naše tělo. On je nejen Alfou, ale také Omegou, bude v závěrečném finále stát jednou jako Pán a Král nad každým lidským životem. Jemu budeme jednou vykazovat svou životní inventuru. Pamatujme na to, že pokud jsme Kristu opravdu svěřili svůj život, nebudeme už pouze svůj vlastní závod, ale Kristův, proto bychom ze svého trenéra neměli spouštět oči. V cíli nás totiž čeká odměna, zařazení do nejužšího Ježíšova týmu, už to vlastně nebude tým, ale rodina: „**Já mu budu Bohem a on mi bude synem**“, čteme v Janově Zjevení.

Když koncem minulého roku nastoupil v ostravském Baníku nový trenér, zeptali se ho, jestli se podaří tomuto kdysi tak známému a úspěšnému klubu pod jeho vedením znovu zazářit, jestli se mu povede ho zachránit. On na to odpověděl: „Tady už není co zachraňovat, musíme začít úplně znova.“ Abychom se mohli stát Božími dětmi, potřebujeme udělat jednu věc: Přestat zachraňovat svůj uhoněný a často všelijak zpackaný život a svěřit se do rukou toho nebeského trenéra – Božího Syna. On je Alfou, On stál už na počátku a pod jeho moudrým vedením budeme moci úspěšně absolvovat nejen celý ten příští rok, ale i celý svůj život. Zkusme mu začít v tomto roce víc důvěřovat. Amen.

Píseň: 697, Večeře Páně, Píseň: 529, Přímluvné modlitby:

Slovo poslání: Iz 41,2-4

Požehnání: *At' ve vás tedy zůstává to, co jste slyšeli od počátku. Zůstane-li ve vás, co jste slyšeli od počátku, zůstanete i vy v Synu i Otcí.*

Píseň: 532